Vita xp̄i ſub ꝯpendio vſqȝ ad cenā.

Ca.xxx.

De hinc dei filius cuius magnitudis nō ē fi-
nis/factuſ ē paruus infantulꝰ. Cogita ꝙ de-
us paruulus vagit et lachrymatꝰ eſt in p̄ſe-
pio. Attēde h̄ paupertatē. Nota hūilitatē. Angeloꝝ
mirare concurſū. Paſtoꝝ intuere excubias. Ange-
loꝝ et paſtorū auſculta colloquiū. Vide Joſeph ſtu
pentē. Aſpice Mariā iubilantē. Nota faciē et diſpo
ſitionē pulcherrimi pueri. Sȝ et attēde paruuli ma-
gnitudinē interiorē. Mirare ſapiam/ ꝛ reuerēt̄ oſcu
lare preſepe pueri. Octauo die circūcidit̄ et Jeſꝰ vo
cat̄. Attēde ꝙ ſine pctō aſſūpſit pctī remediū. Cōpa-
tere/ꝙ tā tener puer ledit̄ et fūdit ꝓ te ſāguinē. Cōſi
dera quō lachrymat̄ exteriꝰ/interiꝰ homī ꝯpatiebā
tur. Cogita de dulci noīe Jeſꝰ. Sume exēplū teipȝ
circūcidendi. Apparēs deinde ſtella fulgida magos
duxit ad xp̄m. Cogita magoꝝ deuotiōē ꝛ ſeq̄re eos:
ꝛ deuotiſſime offer cū eis xp̄o/q̄cq̄d habes.i.aīaȝ tu
am. Cōſidera q̄ntā vilitatē et paupertatē magi inuene
rūt/nec xp̄s alit̄ ſe diſpoſuit ꝓpt̄ magoꝝ aduētum.
Nota hic triplex teſtimoniū de xp̄o nato: ſtelle: ma-
goꝝ: et iudeoꝝ ꝑhibentiū teſtimoniū de xp̄o vt ne
vacilles in fide. Maria deinde xp̄m obtulit/et obla-
tione pauperū redemit quaſi primogenitū. Cogi-
ta Marie: Anne: Simeonis: et Joſeph ꝓceſſionē: ꝛ
deuotus occurre vel aſpice: et attende dulce colloq̄-
um et magnā deuotiōez. Attēde xp̄i ſimul et Marie
matris hūilitatē. Chriſtus adhuc paruulus fuga
tur ab herode. Attēde xp̄i patiētiā et diſce pati. Se-

quere peregrinantes: attende colloquentes: in omni-
bus diſce paupertatem et humilitatem. A duodeci-
mo autem anno vſqꝫ ad triceſimuꝫ ipſe rex glorie in
pplo abſcōdit⁹ latitabat: nō docebat nec mirabilia fa
ciebat: ſꝫ dū tā diu tacuit: tacēdo maxīe docuit et ni-
hil faciēdo maximū qd egit: docēs te nō cito ad docē
dū ſurgere niſi ſedēdo p⁹ ꝛ hūiliādo. Triceſimo xō
anno a Johanne baptizat̄. Cogita Johānis reue-
rentiam/ qͣliter ad xpi tactū tremuit. Cogita xpi hūi
litatē qui ſe Johanni ſubiecit: et omnē iuſticiā. id eſt
pfectā humilitatem impleuit. Nota qualiter hic ſe
tota trinitas pſonarū oſtēdit: qualiter pr̄ xpm ad p-
dicādū miſit dicens: Ipm audite ꝛc.

De hinc quadraginta dieb⁹ et qͣdraginta noctib⁹
in heremo ieiunās poſtea tēptat̄ a ſathana. Cogita
xpi in heremo cōuerſationē: quid ibi fecit: de deuo-
ta eius oratione et cōtēplatione. Nota ibi ei⁹ hūili-
tatē: qꝛ fuit cum beſtijs ſm Marcū. Cogita miran
dā xpi patientiā a demone portat̄ et ſuſtinet. Cogi-
ta qꝫ ſapienter ſathane reſtitit et tibi exēpluꝫ cōtulit
reſiſtendi. Mirare eius dignitatē: qꝛ āgeli miniſtra-
bant ei. Ex tunc quoſdā abiectos eligens piſcatores
cū eiſdeꝫ pdicationis gladio cepit totū mūdū debel-
lare. Nota eius cōmunē vitā cū apoſtolis. Nota
eius dulcē conuerſatiōeꝫ. Conſidera ſecretū eoꝝ col
loquiū in domo in via. Uide quō ipe īter eos ē ſicut
qui miniſtrat. cū eis comedit vna menſa ꝛ ſcutella.
non habet priuilegium ꝛc. Ex tunc deinceps viſus
eſt ſuper terram/ et cum hominibus conuerſatus.

Siquidem inter homines ambulans et vbiq̄ʒ verbum dei seminans multa miracula que niſi a deo fieri non potuerunt fecit: cecis viſum/ſurdis auditum reſtituit. demones fugauit: leproſos mundauit: breuiter omnes ſanauit/ ꝛ tot miracula fecit que vix ſcribi poſſunt. Orantibus peccata indulſit. Ubiq̄ʒ p̄dicabat. Parabolas myſticas ꝓponebat: in quarum vna paſtorem ſe dixit ad ouem perditam reducēdaʒ aduenisſe. Nota hic et attende quomodo frequent̄ ſequebatur xp̄m multitudo maxima/ nō nunq̄ʒ quatuor milia vel quinq̄ʒ milia etiam vſq̄ʒ ad heremum. Sequere et tu et eſto circa Jeſum vt verba eius audias: faciem xp̄i et apoſtoloꝝ inſpicias et colloquia et miracula videas. ¶ Uolens autem hoſtiam offerre propter quam venerat vt ſe agnum verum paſchalem oſtenderet: quinta die ante paſcha allatū a diſcipulis aſelluʒ celi terreq̄ʒ dominus aſcendit: magnoq̄ʒ triumpho ꝛ laudum p̄coniis pueris hebreorum clamantibus oſanna in excelſis hieruſalem ſāctam ingreditur. Nota aſinationis regis xp̄i humilitateʒ: quomodo ſedet/ quomodo ē ornatus/ qualē habuit regiam familiam. ¶ Cerne Jeſum hieruſalem cum appropinquaret et videret lachrymantem et deflentem. magis autem animam peccatricem.

De cena dn̄i. ¶ Ca. xxxj.

Cum autem iam tempus patiendi eius inſtaret/ ipſe qui ſuos ſemper dilexerat vſq̄ʒ in finem dilexit eos. Siquidem tranſiturꝰ ex hoc mūdo cenā fecit magnā